

Mál nr. 137/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns.****Gögn.**

Málskot mótttekið 04.04.2020 ásamt fylgiskjölum.

Bréf V dags. 27.04.2020.

Viðbótarathugasemdir M, dags. 27.04.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 22. nóvember 2019 hafi M verið stödd í verslun A. Eiginmaður hennar hafi beðið í bifreið fyrir utan A, en á leið sinni aftur til bifreiðarinnar hafi M fallið í jörðina og slasast. Slys hennar hafi atvikast með þeim hætti að M hafi rekið fótinn í gangstéttarhellur sem stóðu upp úr hellulögn fyrir framan A. Nánar tiltekið hafi aðstæður verið þær að stólpi fyrir framan A hafi verið skakkur, þar sem ekið hafði verið á hann einhverju fyrir atvikið. Þegar ekið var á stólpann hafi aðliggjandi sex eða sjö gangstéttarhellur gengið upp úr lögninni svo ójafna var á gönguleið framan við verslun A. Ekki hafi verið brugðist við þessum aðstæðum af hálfu A, svo sem með viðgerð eða með því að girða svæðið af eða vara á annan hátt við umgengni um það. M krafðist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna tjóns síns en V hafi hafnað bótaskyldu með vísan til þess að atvikið megi rekja til þess að M hafi ekki áttað sig á umræddum stólpa í tæka tíð og tekið snöggt skref framhjá honum með þeim afleiðingum að hún hafi misst jafnvægið og fallið í jörðina.

M fellir sig ekki við þau málalok og áréttar að hún telji bótaskyldu fyrir hendi. Vísar hún m.a. til dómaframkvæmdar sem leggi ríka ábyrgð á eigendur og umráðamenn verslunar- og þjónustuhúsnæðis máli sínu til stuðnings. Þá hafnar M því að atvikið sé að rekja til eigin aðgæsluleysis enda hafi hún verið meðvituð um umræddan staur. Hins vegar hafi hún ekki mátt ætla að um stórhættulega misfelli á yfirborði hellulagnarinnar væri að ræða. Það að ekki hafi verið brugðist við slíkri misfelli með því að slétta hellulögnina eða vara við henni að öðrum kosti verði að meta A eða starfsmönnum þess til vanrækslu.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að í myndskleiðum af atvikinu megi sjá að M sé, þegar hún gengur út úr verslun A, að horfa á farsíma sinn. Þá megi sjá af þeim að M átti sig seint á umræddum stólpa, þrátt fyrir að hún hljóti einnig að hafa gengið framhjá honum á leið sinni inn í verslunina, og missi jafnvægið án þess að snerta þær gangstéttarhellur sem standi uppúr lögninni. Auk þess hafi aðeins tvær gangstéttarhellur, en ekki sex eða sjö, aflagast við umræddan áreksstur. Er bótaskyldu því hafnað á grundvelli þess að slys M megi rekja til óhappatilviljunar eða aðgæsluleysis hennar sjálfrar en ekkert orsakasamband sé milli aflögunar hellnanna og atviksins.

Í viðbótarathugasemdum M er ítrekað að sex eða sjö hellur hafi aflagast, og gangi á bylgjukenndan hátt upp úr lögninni þó misfellan sé vissulega mest áberandi hvað varði tvær þeirra. Þá er tekið fram að M hafi fallið við að stíga niður fæti eftir að hún rak fótinn í hellubrún, enda sé útilokað að nokkur missi jafnvægið svo skyndilega nema eitthvað utanaðkomandi komi til.

Álit:

Fyrir nefndinni liggur ljósmynd af umræddri hellulögn svo og myndskleið sem sýnir hvernig fallið atvikaðist. Af þessum gögnum er ljóst að nokkrar hellur stóðu upp úr hellulögninni og að stólpi sem stendur upp úr gangstétt nálægt inngangi að verslun A er skakkur. Þá er ekki að sjá, og er því raunar ekki haldið fram í málinu, að keilur eða önnur varúðarmerki hafi verið á svæðinu. Verður að líta svo á að A eða starfsfólk þess hafi sýnt af sér vanrækslu með því að vara ekki við þessum aðstæðum, enda um að ræða verslun sem almennigur sækir. Ber umráðamanni slíks húsnæðis að tryggja öryggi þeirra sem eiga leið í verslunina en telja verður að slík misfella á gangstétt sé til þess fallin að valda hættu. Þá verður ekki betur séð af umræddu myndskleiði en að slys M hafi atvikast með þeim hætti að hún hafi rekið annan fót sinn í gangstéttarhellu sem stóð upp úr lögninni, fibast við það og reynt að rétta

sig af með því að stíga fætinum til hliðar en þá misst jafnvægið. Verður því að telja beint orsakasamband milli mishæðar í hellulögn og slyss M. Er bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A þar af leiðandi fyrir hendi.

Hins vegar verður að taka til athugunar hvort háttsemi M sjálfrar eigi að leiða til þess að hún beri sjálf meðábyrgð vegna líkamstjóns síns. Við skoðun á umræddu myndskaiði af slysi M verður ekki séð að henni hafi verið nauðsynlegt að ganga hægra megin við umræddan staur, þar sem hellulögnin hafði gengið til, og verður raunar að telja að eðlilegra hefði verið að hún gengi vinstra megin við hann, á leið til baka í bifreið sína, en umræddur staur er staðsettur við ytri brún gangstéttar. Verður að meta henni það til gáleysis, enda liggur ekki annað fyrir en að hún hafi einnig gengið framhjá staurnum á leið sinni inn í verslunina skömmu áður, og hefði hún þá átt að veita misfellingum í hellulögninni við hann athygli. Jafnframt virðist af umræddu myndskaiði að M hafi haldið farsíma sínum fyrir framan sig og verið að skoða hann og því hafi hún ekki verið með fulla athygli við gönguna. Samkvæmt framansögðu telst M hafa sýnt af sér gáleysi og verður meðábyrgð hennar metin þannig að hún beri sjálf ábyrgð á helmingi heildartjóns síns og ber því aðeins að bæta helming þess úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V sem nemur helmingi heildartjóns hennar.

Reykjavík 9. júní 2020.
Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.